

Els enamoraments

Reconec l'escalforeta al pit, el somriure permanent, la llum especial dels ulls

Foto: Juan Gonzalez

Que està enamorada, em diu, si veiessis com li brillen els ulls quan parla d'ell!, i és com si la tornés a tenir aquí, al menjador de casa, menuda i expressiva, demanant-me que li agafi els peus per travessar la por que li provoca la tempesta de neu de la seva pel·lícula preferida de dibuixos animats. No em costa gens imaginar-la extasiada parlant del nen de vuit anys que l'enamora -li dobla l'edat, però ja ho diuen, que en l'amor això no té importància-, i m'adono que em fa de mirall, que la imagino i reconec l'escalforeta al pit, el somriure permanent, la llum especial dels ulls. Li envejo l'espontaneïtat i l'absència de judici. Ningú no li diu que no estimi, que no expressi, que no en parli. Li envejo l'espai que habita lliurement, sense expectatives ni enyoraments, sense exigències ni normes. Intento imaginar com deu ser estimar així, desitjar així. I taral·lejo una rumba com un mantra, sense nostàlgia i sense condemna.

*text publicat al blog La vida té vida pròpia (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com>) .